ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2014*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Τρισδιάστατο κοινοτικό σήμα — Σχήμα δύο συσκευασμένων κυπέλλων — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση Τ-474/12,

Giorgio Giorgis, κάτοικος Μιλάνου (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τους I. Prado και A. Tornato, δικηγόρους,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον I. Harrington,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Comigel SAS, με έδρα το Saint-Julien-lès-Metz (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους S. Guerlain, J. Armengaud και C. Mateu, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 26ης Ιουλίου 2012 (υπόθεση R 1301/2011-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Comigel SAS και του G. Giorgis,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białecka (εισηγήτρια) και I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Οκτωβρίου 2012,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Φεβρουαρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Φεβρουαρίου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Μαΐου 2013,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν, εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας, αίτημα διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως και κρίνοντας επομένως, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ότι πρέπει να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 11 Νοεμβρίου 2009, ο προσφεύγων, G. Giorgis, εξασφάλισε, από το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), την καταχώριση υπό τον αριθ. 8132681 του κατωτέρω εικονιζόμενου τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος:

2 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος αυτού υπάγονται στην κλάση 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Πάγος, γρανίτες, ανάμικτα σορμπέ, σορμπέ πάγου, παγωτά, παχύρρευστα παγωτά, προϊόντα από παγωτά, γλυκά με βάση το παγωτό, παγωμένα γλυκίσματα, επιδόρπια, παγωτό από γιαούρτι, είδη ζαχαροπλαστικής».

3 Στις 19 Ιανουαρίου 2010, η παρεμβαίνουσα, Comigel SAS, υπέβαλε αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίμαχου σήματος, δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ', του ίδιου κανονισμού.

4 Με απόφαση της 21ης Απριλίου 2011, το τμήμα ακυρώσεων του ΓΕΕΑ έκανε δεκτή την ως άνω αίτηση και κήρυξε άκυρο το επίμαχο σήμα για όλα τα εν λόγω προϊόντα, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού. Επίσης, απέρριψε το επιχείρημα του προσφεύγοντος, κατά το οποίο το επίμαχο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

5 Στις 16 Ιουνίου 2011, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

6 Με την από 26 Ιουλίου 2012 απόφασή του (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Επικύρωσε τις κρίσεις του τμήματος ακυρώσεων κατά τις οποίες, αφενός, το επίμαχο σήμα εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, ο προσφεύγων δεν είχε αποδείξει ότι το επίμαχο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 52, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

Αιτήματα των διαδίκων

7 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

8 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

9 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως που αφορούν, αντιστοίχως, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, και παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου που αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

10 Ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος και ότι παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

11 Κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, η ακυρότητα του κοινοτικού σήματος κηρύσσεται κατόπιν αιτήσεως που υποβάλλεται στο ΓΕΕΑ, σε περίπτωση που το κοινοτικό σήμα καταχωρίσθηκε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 7 του ίδιου κανονισμού. Συναφώς, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα δεν γίνονται δεκτά προς καταχώριση.

12 Κατά πάγια νομολογία, ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, σημαίνει ότι το σήμα αυτό καθιστά δυνατή την ταυτοποίηση των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση ως προερχόμενων από συγκεκριμένη επιχείρηση και, επομένως, τη διάκριση των οικείων προϊόντων από αντίστοιχα προϊόντα άλλων επιχειρήσεων (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Οκτωβρίου 2011, C-344/10 P και C-345/10 P, Freixenet κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2011, σ. I-10205, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

13 Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται σε σχέση, αφενός, με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σήματος και, αφετέρου, με την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, το οποίο συνίσταται στον μέσο καταναλωτή των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

14 Στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα εν λόγω προϊόντα ήταν προϊόντα διατροφής, τα οποία γενικώς ήταν προσυσκευασμένα κατά τον χρόνο παραλαβής τους στα εμπορικά καταστήματα και ότι, όσον αφορά τη διάθεση στο εμπόριο των προσυσκευασμένων προϊόντων, ο βαθμός προσοχής του καταναλωτή όσον αφορά την εμφάνισή τους δεν ήταν ιδιαιτέρως υψηλός.

15 Ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση όσον αφορά τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού. Υποστηρίζει ότι ο μέσος καταναλωτής παγωτών επιδεικνύει υψηλό βαθμό προσοχής, δεδομένου ότι η επιλογή του πραγματοποιείται βάσει διαφορετικών παραγόντων, όπως το άρωμα του παγωτού, ο τρόπος καταναλώσεώς του, τα διαφορετική είδη παγωτών και η ενδεχόμενη παρουσία ορισμένων συστατικών.

16 Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι προϊόντα διατροφής τρέχουσας καταναλώσεως και απευθύνονται σε όλους τους καταναλωτές. Επομένως, ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να εκτιμάται αφού ληφθεί υπόψη η τεκμαιρόμενη προσοχή του μέσου καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος [βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2006, T-129/04, Develey κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα πλαστικής φιάλης), Συλλογή 2006, σ. II-811, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 12ης Δεκεμβρίου 2013, T-156/12, Sweet Tec κατά ΓΕΕΑ (Ωοειδές σχήμα), σκέψη 14].

17 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, το γεγονός ότι ο μέσος καταναλωτής επιλέγει ένα παγωτό αναλόγως της αρεσκείας του και των προτιμήσεών του δεν είναι ικανό να του προσδώσει υψηλό βαθμό προσοχής. Συγκεκριμένα, τα παγωτά αποτελούν προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως, τα οποία γενικώς πωλούνται στα σουπερμάρκετ, είναι φθηνά, και της αγοράς των οποίων δεν προηγείται μακρά περίοδος περισκέψεως, με αποτέλεσμα να μη δύναται θεωρηθεί ότι ο καταναλωτής επιδεικνύει υψηλό βαθμό προσοχής κατά την αγορά. Επιπροσθέτως, το γεγονός ότι ο καταναλωτής επιλέγει προϊόντα της αρεσκείας του είναι προφανές όσον αφορά προϊόντα διατροφής ευρείας καταναλώσεως για τα οποία, κατά τη νομολογία που προπαρατέθηκε στη σκέψη 16, το επίπεδο προσοχής του καταναλωτή δεν κρίνεται ως υψηλό.

18 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σύνηθες κοινό συνίστατο στον μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς να επιδεικνύει ιδιαιτέρως υψηλό βαθμό προσοχής.

19 Κατά πάγια νομολογία, τα κριτήρια βάσει των οποίων εκτιμάται ο διακριτικός χαρακτήρας των τρισδιάστατων σημάτων που αποτελούνται από την εμφάνιση του ίδιου του προϊόντος δεν διαφέρουν από τα κριτήρια που ισχύουν για άλλες κατηγορίες σημάτων. Εντούτοις, στο πλαίσιο της εφαρμογής των κριτηρίων αυτών, η εντύπωση που προκαλείται στο ενδιαφερόμενο κοινό δεν είναι κατ' ανάγκην η ίδια στην περίπτωση τρισδιάστατου σήματος, το οποίο έχει τη μορφή του ίδιου του προϊόντος, και στην περίπτωση λεκτικού ή εικονιστικού σήματος, το οποίο συνίσταται σε σημείο ανεξάρτητο από την όψη των προϊόντων που αφορά. Συγκεκριμένα, ο μέσος καταναλωτής συνήθως δεν εικάζει την προέλευση των προϊόντων βάσει της μορφής τους ή της συσκευασίας τους, αν δεν υπάρχει κανένα εικονιστικό ή λεκτικό στοιχείο, και θα μπορούσε, συνεπώς, να αποβεί δυσχερέστερη η απόδειξη του διακριτικού χαρακτήρα ενός τέτοιου τρισδιάστατου σήματος απ' ό,τι ενός λεκτικού ή εικονιστικού σήματος (βλ., απόφαση Freixenet κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 12 ανωτέρω, σκέψεις 45 και 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, μόνον το σήμα το οποίο αποκλίνει σημαντικά από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον κλάδο και, εξ αυτού του λόγου, μπορεί να επιτελεί τη βασική του λειτουργία προσδιορισμού της προελεύσεως έχει διακριτικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (βλ. απόφαση Freixenet κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 12 ανωτέρω, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

21 Ειδικότερα όσον αφορά τα τρισδιάστατα σήματα που συνίστανται στη συσκευασία προϊόντων, τα οποία συσκευάζονται στο εμπόριο για λόγους που συνδέονται με την ίδια τη φύση του προϊόντος, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι πρέπει να δίνουν τη δυνατότητα στον μέσο καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, ακόμη και χωρίς να προβεί σε ανάλυση ή σύγκρισή τους και χωρίς να εντείνει ιδιαιτέρως την προσοχή του, να διακρίνει το εν λόγω προϊόν από προϊόντα άλλων επιχειρήσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2006, C-173/04 P, Deutsche SiSi-Werke κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2006, σ. I-551, σκέψη 29).

22 Για να εκτιμηθεί αν ένα σήμα στερείται ή όχι διακριτικού χαρακτήρα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συνολική εντύπωση που αυτό προκαλεί. Τούτο ωστόσο δεν αποκλείει την εξέταση, αρχικώς, ενός εκάστου των διαφόρων στοιχείων που απαρτίζουν το σήμα αυτό. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως, μπορεί να είναι χρήσιμο να εξετασθεί καθένα από τα συστατικά στοιχεία του οικείου σήματος (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2007, C-238/06 P, Develey κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-9375, σκέψη 82 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, στην προκειμένη περίπτωση, τα επίμαχα προϊόντα είναι επιδόρπια, παγωτά, παγωτά γρανίτες και γιαούρτια, και ότι το επίμαχο σήμα συνίσταται στο σχήμα δύο γυάλινων δοχείων σε σχήμα κυπέλλου και στο σχήμα ενός περιβλήματος από χαρτόνι το οποίο έχει ανοίγματα στην κορυφή και τις πλευρές και εφαρμόζει στο περίγραμμα των δοχείων. Το επίμαχο σήμα συνίσταται στο τρισδιάστατο σχήμα της συσκευασίας των οικείων προϊόντων.

24 Πρώτον, ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι προσδιόρισε εσφαλμένα τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον οικείο τομέα. Υποστηρίζει ότι, προκειμένου να εκτιμήσει τον διακριτικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος, το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να είχε λάβει υπόψη τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον τομέα της συσκευασίας των προϊόντων που εμπίπτουν στην κλάση 30. Ωστόσο, τούτο έκρινε ότι έπρεπε να λάβει υπόψη μόνο τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον τομέα των συσκευασιών οι οποίες μεταφέρουν «μια εικόνα ποιοτικών προϊόντων και βιοτεχνικής παραγωγής».

25 Πρέπει να επισημανθεί ότι το επιχείρημα αυτό βασίζεται σε παρανόηση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

26 Συγκεκριμένα, στην προσβαλλομένη απόφαση, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι όταν, όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συνίσταται στο τρισδιάστατο σχήμα της συσκευασίας των οικείων προϊόντων, είναι δυνατόν κρίσιμα να είναι τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον τομέα της συσκευασίας των προϊόντων ίδιου τύπου, τα οποία προορίζονται για τους ίδιους καταναλωτές με εκείνους των οικείων προϊόντων.

27 Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών προέβη στον χωριστό έλεγχο των δύο στοιχείων που συνθέτουν το επίμαχο σήμα, ήτοι τα γυάλινα δοχεία και το περίβλημα από χαρτόνι. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα των γυάλινων δοχείων, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι αυτός ο τύπος δοχείων χρησιμοποιείτο στην αγορά για την πώληση επιδορπίων, παγωτών, παγωτών γρανίτα και γιαουρτιών και, επίσης, ότι χρησιμοποιείτο για να μεταφέρει στους καταναλωτές το μήνυμα ότι τα επίμαχα προϊόντα ήταν υψηλής ποιότητας και βιοτεχνικής παραγωγής, κάτι που δεν αμφισβητείται από τον προσφεύγοντα. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σχήμα των δοχείων του επίμαχου σήματος δεν διέφερε σημαντικά από εκείνο των υπαρχόντων στην αγορά κυπέλλων για τη διάθεση στο εμπόριο των επιδορπίων, των παγωτών, παγωτών γρανίτα και γιαουρτιών, διαπίστωση που ενισχύθηκε από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν από την παρεμβαίνουσα, τα οποία απεικόνιζαν

δοχεία τα οποία διέφεραν ελαφρώς μόνον από αυτά του επίμαχου σήματος. Εκ των ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι τούτο το στοιχείο του επίμαχου σήματος δεν ήταν διακριτικό για τα οικεία προϊόντα.

28 Ακολούθως, το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα παραδείγματα που επικαλέστηκε ο προσφεύγων αναφορικά με άλλους τύπους δοχείων που χρησιμοποιούνται στην αγορά στο πλαίσιο της διαθέσεως στο εμπόριο των προϊόντων αυτών, επισημαίνοντας, ωστόσο, ότι «το σχήμα τους δεν [είχε] ίδιο σκοπό, ήτοι να προκαλέσει στους καταναλωτές εικόνα προϊόντων ποιότητας και βιοτεχνικής παραγωγής».

29 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τα συνήθως ισχύοντα στον τομέα της συσκευασίας των προϊόντων που προσομοιάζουν προς τα επίμαχα προϊόντα και προορίζονται για τους ίδιους καταναλωτές με εκείνους για τους οποίους προορίζονται τα επίμαχα προϊόντα και διαπίστωσε ότι συσκευασίες υπό τη μορφή γυάλινων δοχείων ενέπιπταν στα συνήθως ισχύοντα, ιδίως καθόσον επρόκειτο για τη μεταφορά εικόνας ποιοτικού προϊόντος. Το ότι το τμήμα προσφυγών απέρριψε, ως αλυσιτελή, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν από τον προσφεύγοντα όσον αφορά άλλα σχήματα δοχείων που χρησιμοποιούνται για τη διάθεση στο εμπόριο των παγωτών δεν αντιφάσκει προς τη διαπίστωσή του ότι τα γυάλινα δοχεία χρησιμοποιούνται επίσης στην αγορά αυτή.

30 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε απλώς υπόψη μόνον τα γενικώς και συνήθως ισχύοντα μόνο στον τομέα των προϊόντων ποιότητας και βιοτεχνικής παραγωγής.

31 Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι από τον εσφαλμένο προσδιορισμό των γενικώς και συνήθως ισχυόντων στον οικείο τομέα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα τον διακριτικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος. Υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη ως συγκριτικό στοιχείο για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος την έννοια «κύπελλα συσκευασμένα σε χάρτινα περιβλήματα με ανοίγματα», αντί να λάβει υπόψη όλους τους τύπους συσκευασίας που χρησιμοποιούνται στον τομέα των οικείων προϊόντων. Επομένως, κατά τον προσφεύγοντα, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα έκρινε ότι το σχήμα των χάρτινων περιβλημάτων με ανοίγματα χρησιμοποιείτο συνήθως στον τομέα των επίμαχων προϊόντων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το χάρτινο περίβλημα του επίμαχου σήματος παρουσιάζει διαφορετικά χαρακτηριστικά και σχήματα από αυτά που εικονίζονται στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα.

32 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα του δεύτερου συνθετικού στοιχείου του επίμαχου σήματος, ήτοι του χάρτινου περιβλήματος με ανοίγματα στην κορυφή και τις πλευρές, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα χαρακτηριστικά αυτά υπήρχαν στην πλειονότητα των χάρτινων περιβλημάτων που εικονίζονται στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα. Εκτίμησε δε ότι τα σχήματα των χάρτινων περιβλημάτων με ανοίγματα στην κορυφή και τις πλευρές ήταν συνήθη στον τομέα των επίμαχων προϊόντων, ιδίως για να αναδείξουν το προϊόν ή κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με το προϊόν. Λαμβάνοντας υπόψη τα γενικώς και συνήθως ισχύοντα στον κλάδο των εν λόγω προϊόντων (επιδόρπια, παγωτά, παγωτά γρανίτα και γιαούρτια), το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι το σχήμα του χάρτινου περιβλήματος του επίμαχου σήματος ήταν μόνο διακοσμητικό, ότι δεν διέφερε σημαντικά από τα συνήθως ισχύοντα στον κλάδο και ότι δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα.

33 Πρέπει να επισημανθεί ότι το τμήμα προσφυγών βασίστηκε σε αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν από την παρεμβαίνουσα, τα οποία αποδείκνυαν ότι, στον τομέα των επίμαχων προϊόντων, χρησιμοποιούνταν ευρέως οι συσκευασίες που συνίσταντο σε χάρτινο περίβλημα με ανοίγματα και εξ αυτού συνήγαγε ότι το επίμαχο σήμα δεν διέφερε σημαντικά από τα ειωθότα στον οικείο τομέα.

34 Το γεγονός, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, ότι το σχήμα του χάρτινου περιβλήματος του επίμαχου σήματος διαφοροποιείται ως προς ορισμένα στοιχεία από τις συσκευασίες που υπάρχουν στην αγορά δεν είναι ικανό να κλονίσει την ως άνω εκτίμηση του τμήματος προσφυγών. Συγκεκριμένα, τα διαφορετικά χάρτινα περιβλήματα τα οποία χρησιμοποιούνται στον τομέα των επίμαχων προϊόντων, διαφοροποιούμενα βάσει της θέσεως των ανοιγμάτων τους ή των σχημάτων τους, πρέπει να εκληφθούν ως απλές παραλλαγές των σχημάτων συσκευασίας που χρησιμοποιούνται στον τομέα αυτόν. Οι διαφορές μεταξύ των χάρτινων περιβλημάτων που υπάρχουν στην αγορά εξυπηρετούν ιδίως ανάγκες πρακτικές (όπως την προσαρμογή στο ύψος των δοχείων) ή αμιγώς διακοσμητικές. Ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι τα χαρακτηριστικά του σχήματος του χάρτινου περιβλήματος του επίμαχου σήματος δεν εξαρκούν ώστε τούτο να διαφοροποιηθεί σημαντικά από τα συνήθως ισχύοντα στον τομέα των επίμαχων προϊόντων.

35 Τρίτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά τον προσδιορισμό του επίμαχου σήματος, λαμβάνοντας υπόψη ότι το επίμαχο σήμα συνίστατο σε «δύο συσκευασμένα δοχεία εντός χάρτινου περιβλήματος με ανοίγματα», κάτι που δεν ανταποκρίνεται στο επίμαχο σήμα όπως αυτό έχει καταχωρισθεί. Υποστηρίζει ότι το επίμαχο σήμα θα έπρεπε να είχε ληφθεί υπόψη στο σύνολό του, με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να είχε αναλύσει τον διακριτικό χαρακτήρα του συνδυασμού των ιδιαίτερων σχημάτων που συνθέτουν το επίμαχο σήμα και όχι μόνο τον διακριτικό χαρακτήρα του αθροίσματος των στοιχείων αυτών.

36 Καταρχάς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του προσφεύγοντος κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών προσδιόρισε εσφαλμένα το επίμαχο σήμα. Συγκεκριμένα, η περιγραφή του επίμαχου σήματος στην προσβαλλόμενη απόφαση, ήτοι «δύο διαφανή γυάλινα δοχεία σε μορφή κυπέλλου εντός χάρτινου περιβλήματος με ανοίγματα στην κορυφή και τα πλευρά» αντιστοιχεί στην εικόνα του σήματος αυτού όπως αυτή εμφανίζεται στην αίτηση καταχωρίσεως και όπως αυτή προπαρατέθηκε στη σκέψη 1. Το γεγονός ότι ο προσφεύγων υιοθετεί δική του περιγραφή του επίμαχου σήματος (ήτοι «δύο κύπελλα τοποθετημένα το ένα δίπλα στο άλλο εντός περιβλήματος εντελώς ανοικτού από την πάνω πλευρά των κυπέλλων και μερικώς ανοικτού στο επίπεδο του σώματος των κυπέλλων, με ιδιαίτερου σχήματος πλευρές το οποίο ακολουθεί και θυμίζει το σχήμα των κυπέλλων, σχηματίζοντας μια ιδιαίτερη μορφή σχήματος φιάλης στο μέσον αυτών των δύο κυπέλλων»), η οποία δεν αναφέρεται ούτε στην αίτηση καταχωρίσεως ούτε στο πιστοποιητικό καταχωρίσεως, δεν εξαρκεί για να κριθεί ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη.

37 Περαιτέρω, όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε το επίμαχο σήμα στο σύνολό του, πρέπει να επισημανθεί ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αφού διαπίστωσε ότι τα δύο στοιχεία που συνθέτουν το εν λόγω σήμα δεν διέφεραν σημαντικά από αυτά που χρησιμοποιούνται στον τομέα των επίμαχων προϊόντων και εστερούντο διακριτικού χαρακτήρα, το τμήμα προσφυγών προέβη σε ανάλυση της συνολικής εντυπώσεως που προκαλείται μέσω του σχήματος της συσκευασίας τους που έχει καταχωρισθεί στο πλαίσιο του επίμαχου σήματος. Εκτίμησε ότι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του επίμαχου σήματος δεν εξαρκούσαν για να το καταστήσουν ασύνηθες υπόδειγμα στην αγορά των επιδορπίων, των παγωτών, των παγωτών γρανίτα και των γιαουρτιών, το οποίο θα μπορούσε σαφώς να γίνει αντιληπτό ως διαφορετικό των διαθέσιμων σχημάτων. Διαπίστωσε ότι τα παραδείγματα που επικαλέστηκε η παρεμβαίνουσα εικόνιζαν ορισμένες μορφές συσκευασίας οι οποίες ήταν όλως παρεμφερείς προς τη μορφή του επίμαχου σχήματος. Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι η χρήση δύο δοχείων στερεωμένων εντός χάρτινου περιβλήματος αποτελούσε έναν από τους πλέον συνήθεις τρόπους παρουσιάσεως των προϊόντων στους καταναλωτές. Κατέληξε ότι, στο σύνολό του, το επίμαχο σήμα έμοιαζε σε μεγάλο βαθμό με τις μορφές που θα ήταν πιθανότερο να λάβουν τα επίμαχα προϊόντα και ότι, κατά συνέπεια, έπρεπε να κριθεί ως στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα.

38 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε συνολική εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος, ότι δεν έλαβε υπόψη τα χαρακτηριστικά του και ότι διαπίστωσε απλώς την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του αθροίσματος των στοιχείων αυτών.

39 Εξάλλου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα έκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το επίμαχο σήμα αντιστοιχούσε σε μορφή συσκευασίας ευρέως χρησιμοποιούμενης στην αγορά για τη διάθεση στο εμπόριο των επίμαχων προϊόντων, μολονότι προέκυπτε από τα παραδείγματα που ο ίδιος επικαλέστηκε ότι η πλέον χρησιμοποιούμενη συσκευασία στον τομέα αυτό είναι εντελώς διαφορετική από αυτή του επίμαχου σήματος.

40 Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι η ύπαρξη άλλων τύπων συσκευασίας στην αγορά των οικείων προϊόντων δεν αναιρεί τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία υπάρχουν επίσης μορφές συσκευασίας εντελώς παρεμφερείς προς αυτή του επίμαχου σήματος οι οποίες δεν είναι ασυνήθιστες. Σύμφωνα με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 20 νομολογία, για τη διαπίστωση της ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος εξαρκεί τούτο να μη διαφέρει σημαντικά από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον τομέα και δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί ότι το σήμα αυτό είναι η πλέον συνήθης μορφή συσκευασίας στην αγορά.

41 Τέταρτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε τον διακριτικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος κατά τρόπο υπερβολικά περιοριστικό.

42 Αφενός, υποστηρίζει ότι η νομολογία η οποία εφαρμόζεται από το τμήμα προσφυγών, σύμφωνα με την οποία, για να έχει ένα τρισδιάστατο σήμα διακριτικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 πρέπει να διαφέρει σημαντικά από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα, δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου, όπως εν προκειμένω, ο μέσος καταναλωτής επιδεικνύει υψηλό επίπεδο προσοχής και όπου το επίμαχο σήμα δεν συνίσταται στη μορφή των προϊόντων αλλά στη συσκευασία τους.

43 Το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί. Πράγματι, αρκεί να υπομνησθεί ότι το τμήμα προσφυγών, όπως προκύπτει από τη σκέψη 18 ανωτέρω, ορθώς έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν επιδεικνύει ιδιαιτέρως υψηλό επίπεδο προσοχής έναντι των επίμαχων προϊόντων. Επιπροσθέτως, στην προκειμένη περίπτωση, η μορφή της συσκευασίας πρέπει να εξομοιωθεί προς τη μορφή των επίμαχων προϊόντων.

44 Αφετέρου, ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι τούτο εφάρμοσε κριτήριο πιο αυστηρό από εκείνο που επιτάσσει η νομολογία προκειμένου να εκτιμήσει τον διακριτικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος. Βάσει τούτου θα απαιτείτο το επίμαχο σήμα να «διαφέρει ουσιωδώς» από τις βασικές μορφές του επίμαχου προϊόντος, ενώ η νομολογία απαιτεί το τμήμα να εκτιμήσει μόνον εάν το επίμαχο σήμα «διαφέρει σημαντικά» από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον οικείο τομέα.

45 Αρκεί να επισημανθεί ότι η απαίτηση περί υπάρξεως «ουσιώδους διαφοράς», αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, δεν αποτελεί το κριτήριο βάσει του οποίου το τμήμα προσφυγών εκτίμησε τον διακριτικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος. Συγκεκριμένα, στην προσβαλλόμενη απόφαση, μόνον αφού κατέληξε στην έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος, παραπέμποντας στην υπόθεση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2006, T-15/05, De Waele κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ενός λουκάνικου) (Συλλογή 2006, σ. II-1511), χρησιμοποίησε την έκφραση «ουσιώδης διαφορά» για να απαντήσει στο επιχείρημα του προσφεύγοντος περί του νεωτερισμού και της πρωτοτυπίας του σχήματος του επίμαχου σήματος.

46 Εξάλλου, ο προσφεύγων εκτιμά ότι, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει με την απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2003, T-305/02, Nestlé Waters France κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα μιας φιάλης, Συλλογή 2003, σ. II-5207), ότι τρισδιάστατο σήμα με μορφή φιάλης του οποίου η καταχώριση είχε ζητηθεί για μη αλκοολούχα ποτά εμπίπτοντα στην κλάση 32 διέθετε έναν ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2007/2009, έπρεπε να δοθεί η ίδια λύση και στην προκειμένη περίπτωση, καθώς πρόκειται για τομέα πολύ παρεμφερή, ήτοι αυτόν των προϊόντων που εμπίπτουν στην κλάση 30. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με προϊόντα ή υπηρεσίες των οποίων η καταχώριση είχε ζητηθεί και σε σχέση με την εντύπωση που προκαλούν στο ενδιαφερόμενο κοινό και ότι το τμήμα προσφυγών οφείλει να εξετάζει εάν το σήμα αυτό διαφέρει

σημαντικά από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον τομέα των επίμαχων προϊόντων. Ως εκ τούτου, η λύση που επελέγη από το Γενικό Δικαστήριο σε απόφαση που αφορούσε σήμα διαφορετικό από το επίμαχο, του οποίου η καταχώριση είχε ζητηθεί για προϊόντα διαφορετικά από εκείνα που αφορά η υπό κρίση υπόθεση και εμπίπτοντα σε διαφορετικό τομέα, δεν είναι κρίσιμη για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου στην προκειμένη περίπτωση σήματος.

47 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας ότι το επίμαχο σήμα εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

48 Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009

49 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, εκτιμώντας ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει δεν εξαρκούσαν για να αποδείξουν ότι το επίμαχο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεώς του.

50 Βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού δεν εμποδίζει την καταχώριση σήματος εάν το σήμα αυτό έχει αποκτήσει, για τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση, διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεώς του.

51 Το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι όταν η καταχώριση του κοινοτικού σήματος έγινε κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού το κοινοτικό σήμα δεν κηρύσσεται εντούτοις άκυρο, εάν, λόγω της χρήσεως που του έγινε, απέκτησε, μετά την καταχώρισή του, διακριτικό χαρακτήρα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες καταχωρίσθηκε.

52 Από τη νομολογία προκύπτει ότι για να θεωρηθεί ότι το σήμα έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεώς του απαιτείται ένα σημαντικό τουλάχιστον τμήμα του οικείου κοινού να αναγνωρίζει, χάρις στο σήμα, ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από συγκεκριμένη επιχείρηση [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2005, T-262/04, BIC κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα αναπτήρα με πυρόλιθο), Συλλογή 2005, σ. II-5959, σκέψη 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

53 Στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι το επίμαχο σήμα ήταν τρισδιάστατο και ότι το κρίσιμο εδαφικό πλαίσιο ήταν αυτό της Ένωσης. Εκτίμησε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων δεν εξαρκούσαν για να αποδείξουν ότι το επίμαχο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Συγκεκριμένα, έκρινε, αφενός, ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, εξεταζόμενα συνολικώς, αφορούσαν μόνο οκτώ κράτη μέλη της Ένωσης και ότι, συνεπώς, δεν αποδείκνυαν την απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα σε ουσιώδες τμήμα της Ένωσης. Αφετέρου, έκρινε ότι ο προσφεύγων δεν είχε αποδείξει ότι το επίμαχο σήμα είχε γίνει αντιληπτό ως στοιχείο προσδιορισμού της προελεύσεως των προϊόντων, λόγω του ότι η μορφή συσκευασίας είχε ανέκαθεν χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με το σήμα LA GELATERIA DI PIAZZA NAVONA που ήταν τυπωμένο επί της συσκευασίας αυτής.

54 Πρώτον, ο προσφεύγων απλώς ισχυρίζεται ότι η χρήση του επίμαχου σήματος σε συνδυασμό με το σήμα LA GELATERIA DI PIAZZA NAVONA το οποίο είναι τυπωμένο επί της συσκευασίας αποδεικνύει ότι ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής αντιλαμβάνεται, εκτός από τη γραφική αναπαράσταση, το τρισδιάστατο σχήμα ως ένδειξη της προελεύσεως των επίμαχων προϊόντων. Αρκεί

η διαπίστωση ότι ο απλός αυτός ισχυρισμός δεν είναι ικανός να κλονίσει το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών, κατά το οποίο τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν εξαρκούσαν για να αποδείξουν τη χρήση του επίμαχου σήματος ως σήματος και πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθεί.

55 Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά τη νομολογία, τρισδιάστατο σήμα μπορεί, βεβαίως, να αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως, έστω και αν χρησιμοποιείται μαζί με λεκτικό σήμα ή εικονιστικό σήμα. Τούτο συμβαίνει όταν το σήμα αποτελείται από το σχήμα του προϊόντος ή τη συσκευασία του, η δε συσκευασία και το προϊόν φέρουν συστηματικώς λεκτικό σήμα με το οποίο διατίθενται στο εμπόριο. Τέτοιος διακριτικός χαρακτήρας μπορεί να αποκτηθεί, μεταξύ άλλων, κατόπιν φυσιολογικής διαδικασίας εξοικειώσεως του ενδιαφερόμενου κοινού [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013, T-25/11, Germans Boada κατά ΓΕΕΑ (Χειροκίνητος κόφτης πλακιδίων) σκέψη 83 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

56 Εντούτοις, ο προσδιορισμός του προϊόντος από τους ενδιαφερόμενους κύκλους ως προερχομένου από συγκεκριμένη επιχείρηση πρέπει να γίνεται χάρις στη χρήση του σήματος ως σήματος. Η φράση «χρήση του σήματος ως σήματος» πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά μόνο τη χρήση του σήματος κατά τρόπο ώστε, χάρις στο σήμα, να αναγνωρίζουν οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι το προϊόν ή την υπηρεσία ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση. Επομένως, δεν συνιστά κατ' ανάγκην κάθε χρήση του σήματος χρήση του σήματος ως τέτοιου (απόφαση Χειροκίνητος κόφτης πλακιδίων, σκέψη 55 ανωτέρω, σκέψη 85).

57 Εντούτοις, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, μόνον εάν ο προσφεύγων είχε αποδείξει συγκεκριμένα τον ισχυρισμό ότι η μορφή συσκευασίας των επίμαχων προϊόντων είχε ισχυρώς εντυπωθεί στη μνήμη του ενδιαφερόμενου κοινού ως ένδειξη της εμπορικής τους προελεύσεως θα ήταν, ενδεχομένως, δυνατόν να εντοπισθεί στα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία μια πρώτη τέτοια ένδειξη, ήτοι ότι η ιδιαίτερη όψη του τρισδιάστατου σχήματος της συσκευασίας των επίμαχων προϊόντων που συνθέτουν το επίμαχο σήμα καθιστούσε δυνατή τη διαφοροποίησή της από τα προερχόμενα από άλλους κατασκευαστές. Επισημαίνεται ότι ο προσφεύγων δεν προβάλλει σχετικώς κανένα επιχείρημα.

58 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτός είχε προσκομίσει κάλυπταν ουσιώδες τμήμα των καταναλωτών της Ένωσης, τούτο πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές, καθόσον ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν καθιστούσαν δυνατή την απόδειξη ότι το επίμαχο σήμα είχε χρησιμοποιηθεί ως σήμα.

59 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο υπό κρίση λόγος και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

60 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Καταδικάζει τον Giorgio Giorgis στα δικαστικά έξοδα.**

van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 2014.

(υπογραφές)